

470 İlkokul Birinci Sınıf Anılarım

– Necmi Yaprak · 09 Haziran 2011

Ormanın içinden beş kilometre ötede
Çarka Lütfiye köyünün üstünde
Ağabeyim ile birlikte
Okula gidiyoruz
Havalar güzel olduğunda
Güle oynaya
Koştura koştura
Top bayırının ardından
Okula varırdık
Her sabah sıraya dizerler
Vita yağı sürülmüş ekmekler
Pişmiş yumurta
Yanında da süt verirlerdi
Okuma yazmayı söktüğümünden mi
Birinci sınıfa okumadan
İkinci sınıftan başladım
Yine güle oynaya eve gelirdik
Sığırlar bizi beklerdi
Anam karşıdan beri bağırdı
Oğlum sığırları toparlayın
Akşama kadar otlatın
Çimenlerin üstünde oturur
Ders yapmaya başladım
Ağabeyim de sığırların peşinde koşturur
Top bayırında
Konu komşuların da sığırları vardı
Aynı yaşta arkadaşlar
Bir araya geldiler mi
Sığır otlatmayı unuttur
Oyunlara dalardı
Bazen derenin içlerinde
Baraj yaparlar
Kimisi yüzer
Kimisi balık tutardı
Üst baş çamur içinde

Eve gelirdik
Anamın hışmına uğrardık
Garibim her gün çamaşır mı yıkayacak
Meşelik dediğimiz yerde
Fındık bahçesinin içinde
Babamın iki tane evi vardı
Birini kiler olarak kullanır
Birinde de otururduk
Oturduğumuz evin altı ise
Sığırların kaldığı damdı
Kışları belki de ondan sıcaktı
Zaten bir sürü çocuk
Aynı odada yatardık
Havalar bozulmadan
Kışlık ne varsa yapılırdı
Yağmur yağmış
Aşağı ki dereden karşıya geçecek
Köprü nerede
Ağabeyim paçaları sıvardı
Beni de sırtına alırdı
Çoğu zaman taşların üstüne basarak
Bir kuş gibi karşıya geçerdik
Ya su çok gelmişse
Yine de inat eder
Beline kadar gelen sudan geçer
Üstümüz başımız ıslak vaziyette
Okula giderdik
Sınıfta sobanın başı
Duman duman olurdu
Sınıfın pencereleri buhardan kaplanır
Dışarısı gözükmezdi
O zamanları derdim kendi kendime
İyi ki ağabeyim varmış
Ben nasıl okula gelirdim
Her geçen gün gözümde büyürdü
Benim dağ gibi ağabeyim vardı
Hiç bir engel tanımaz
Bizi hiç kimse yıkamaz
Hele bir keresinde

Babam evde yoktu
Hava çok bozulmuştu
Hem kar yağıyor hem de tipi
Dışarıda göz gözü görmüyor
Evde herkes uyumuş
Gaz lambası ışığında
Ben halan ders çalışıyorum
Bir ara pencerenin perdesini aralayıp
Dışarıya bakayım dedim
Canavarlar gelmiş pencereyi tırmalıyor
Bizim kurt köpeğimiz olan Arap da
Kapı eşğinde havlıyordu
Hemen ağabeyimi uyardım
Sen daha uyumadın mı
Ağabi Arap'ı içeriye alalım
Canavarlar kapıya dayanmış
Yataktan fırladığı gibi
Duvarda asılı duran
Babamın mavzerini kaptı
Kapıdan dışarıya fırladı
İki tane peş peşe sıkladı
Bereket Arap kapı girişinde bağlıydı
Yoksa çoktan canavarların peşinden giderdi
Evin girişi içeride olsa bile
Arap'ın üstü başı kar taneciklerinden ıslanmıştı
Elim ile sırtını okşadım
Hemen içeriye girdik
Gözüme uyku girer mi
Uyur uyanır salona çıkar
Arap'a bakardım
Mübarek hayvan her gelişimde
Sanki bir şey yok yat uyu derdi
Sabah oldu
Dışarıya çıkılmıyordu
Anam bir hışımla
Eyvah kış kıyamet gelmiş
Baban da aşağı ki köyde
Biz şimdi ne yaparız
Suyumuz aşağı ki pınardan alınacak

Hayvanlar nasıl sulanacak
Bizim okul işi de yattı
O günü hep beraber
Dereye inen yolu açtık
Derenin üstü kapanmamıştı
Bir gün sonra derenin içinden doğru
Köyde duran babam ve büyük anamın uşakları
Birlikte çıkıp geldiler
Artık bu havada
Burada durulmazdı
Hep birlikte köye inecektik
Konu komşular da yardım ettiler
Bizi köye indirdiler
Büyük iki katlı
Dış kapısı siyah hartamalı
Geniş avlusu vardı
Okula buradan gidecektik
Okula kadar yollar düzgündü
Ne kadar da rahat oluyormuş meğer
Bayır yukarıda olsa
On beş dakika sürmezdi
Fazla uzun sürmedi keyfimiz
Yine meşeliğin yolu göründü
Anam kendi evine geldiği için seviniyordu
Aynı evde iki karı
Bir sürü çoluk çombalak
Onların hizmetini yapmak
Zor gelmezdi ama...
Ne de olsa insanın kendi evi gibi yok
Kendini sığıntı gibi hissediyordu
Ey gidi günler
Şimdi o günler gözümün önüne geliyor da
Şu halimize şükretmek
Benim imanım da var ama..
Kime ne anlattırın
İnsanoğlu birazcık geçmişine bakıp
Şükürler olsun Allah'ım
Diyebiliyor mu..
Deseydik eğer

Biz bu hallere düşmezdik
O günlerden ne kimse kaldı
Ne de bir eser...

09.06.2011

Hartama--Tahtadan yapılma kapı